

Fra: Ete Forchhammer <eteforchhammer@icloud.com>
Sendt: 13. februar 2025 11:39
Til: Emilie Sloth Ølgaard; UIM International Arbejdskraft og EU-ophold
Cc: Koo, BfA, Henrik Mottlau
Emne: J.nr. 2024-17771

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.
Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede filer, som ikke er sikre.

J.nr. 2024-17771

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelsesloven (Udvidelse af persongruppen, der har mulighed for at bevare opholdstilladelsen som følge af partnervold m.v., undtagelse af statsudsendte og deres medfølgende familie fra bortfaldsreglerne, kodificering af EU-retspraksis på familiesammenføringsområdet, m.v.).

Bedsteforældre for Asyl takker for indblik i dette lovudkast. En hel del deri læser vi med glæde. Dog er vi stødt på et par knaster under læsningen:

1) Hensyn til børns stilling når den ene forældre dør, mener vi bør både nævnes tydeligt og tillægges afgørende vægt! - så vidt vi kan se, nævnes kun børn der har været udsat for vold?

2) Fremtidsudsigten for personen der får sin opholdstilladelse forlænget efter denne lov, fordunkles af at forlængelsen de facto har en frist på fem år. Ikke at det set fra danske myndigheders side er urimeligt at forvente en, for personen måske helt ny, aktiv tilgang til dette at bo i Danmark. Men findes tilbudene om at kunne komme til at leve op til disse myndighedernes forventninger ved siden af blot at overleve? Hvem afgør hvordan personen i den givne situation viser sin vilje til aktivt medborgerskab i dagens Danmark, samt om viljen - og evnen - er tilstrækkelig?

Med andre ord: skal det være fortid at et herboende menneske (måske tilmed født her i landet) med udenlandsk baggrund kan sige "jeg har

gjort alt, hvad jeg er blevet bedt om, men alligevel ønskes jeg sendt ud af landet”?

3) En sætning som den følgende (sidste afsnit af bemærkningernes punkt 2.1.1.1.) forekommer forvirrende.

Det virker foruroligende at ikke alle i nævn, styrelser og ministerier til hver en tid kan og skal gøre opmærksom på en grænse i de internationale konventioner som Danmark faktisk har underskrevet. Retsfølelsen og tilliden til folkestyret aktuelt lider alvorligt under en fritagelse for hensyn til underskrevne, internationale konventioner! - og hvorfor dette ekstra bureaukratiske, fordyrende og forsinkende led i en sagsbehandling hvis det allerede i første instans er klart hvor grænsen går, mht. de beskyttende, af Danmark underskrevne, internationale konventioner?

"Styrelsen for International Rekruttering og Integration meddeler ikke opholdstilladelse med henvisning til internationale forpligtelser." (E.F.'s understregninger). - *der henvises herefter til at videresende slige sager til Udlændingestyrelsen.*

Venlig hilsen

På vegne af Bedsteforældre for Asyl

Ete Forchhammer
Kongelysvej 37
2640 Hedehusene

Emilie Sloth Ølgaard

Fra: Tinne Hjerrild Jakobsen <thj@skaf-net.dk>
Sendt: 23. januar 2025 13:12
Til: Emilie Sloth Ølgaard; UIM International Arbejdskraft og EU-ophold
Emne: J. nr. 2024-17771

CFU har ingen bemærkninger til ovennævnte høring

Med venlig hilsen

Tinne Hjerrild Jakobsen
Fuldmægtig

SKAF • CO 10 • LC

CFU - Centralorganisationernes Fællesudvalg

Niels Hemmingsens Gade 10, 4.
1153 København K

Direkte telefon 4224 1698
Mail: thj@skaf-net.dk

FORTROLIGHED: Denne e-mail og evt. vedhæftede filer kan indeholde fortrolige oplysninger. Er du ikke rette modtager, bedes du venligst omgående underrette os og derefter slette e-mailen og enhver vedhæftet fil uden at beholde en kopi og uden at videregive oplysninger om indholdet.

Vores persondatapolitik fremgår af vores hjemmesider:

<https://www.skaf-net.dk/persondatapolitik>

<https://www.lc.dk/persondatapolitik>

<https://www.co10.dk/persondatapolitik>

Udlændinge- og Integrationsministeriet
International Arbejdskraft og EU-ophold
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Att.: Emilie Sloth Ølgaard

København, den 11. februar 2025

Høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelsesloven (Udvidelse af persongruppen, der har mulighed for at bevare opholdstilladelsen som følge af partnervold m.v., undtagelse af statsudsendte og deres medfølgende familie fra bortfaldsreglerne, kodificering af EU-retspraksis på familiesammenføringsområdet, m.v.)
UIM Id: 3087820

Danes Worldwide takker for muligheden for at afgive høringssvar.

Udvidelse af persongruppen, der har mulighed for at bevare opholdstilladelsen som følge af partnervold eller partnerens død:

Danes Worldwide hilser dette forslag velkommen, da det vil bidrage til at sikre tryghed for udenlandske familiemedlemmer i særligt vanskelige livssituationer.

Statsudsendte og medfølgende familie undtages fra bortfaldsreglerne:

Danes Worldwides medlemmer oplever, at bortfaldsreglerne for den udenlandske partner kan være problematiske, da der løbende skal søges om dispensation for bortfald af opholdstilladelsen, når parret udstationeres til udlandet. Danes Worldwide hilser det således velkommen, at det foreslås, at statsudsendte og deres medfølgende familie undtages fra bortfaldsreglerne.

Mens lovforslaget er et skridt på vejen hen mod mere retfærdige regler for de statsudsendte medarbejdere og deres familier, tager forslaget desværre ikke højde for de privatudsendte medarbejderes familiemedlemmer, som på samme måde er ramt af bortfaldsreglerne.

Danes Worldwide så gerne, at de privatudsendte og deres familiemedlemmer tilsvarende blev omfattet af lovforslaget.

Danes Worldwide

Desuden ses det af lovforslaget, at kun udlændinge med en opholdstilladelse efter udlændingelovens regler er omfattet. Danes Worldwide opfordrer til, at forslaget også vil gælde udlændinge omfattet af EU-retten, dvs. hvis den udsendtes familiemedlem har opholdstilladelse i Danmark som EU-borger eller familiesammenført efter EU-retten (sekundærreglerne).

Desuden ønsker Danes Worldwide at gøre opmærksom på, at reglerne for permanent opholdstilladelse i Danmark stadig spænder ben for stats- og privatudsendte og deres familier. For at opnå permanent opholdstilladelse er det et krav, at det udenlandske familiemedlem har haft uafbrudt ophold i Danmark i 8 år, hvoraf maksimalt 2 år som udstationeret kan medregnes. Da de fleste udsendte medarbejdere udstationeres for 4 år ad gangen, oplever mange familier, at det udenlandske familiemedlem ikke kan komme op på de 8 uafbrudte år på trods af, at familien har boet i Danmark i eksempelvis årtier.

Familiesammenføring i henhold til artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF):

Danes Worldwide hilser dette forslag velkommen, da kodificering af den gældende praksis bidrager til en højere grad af transparens på familiesammenføringsområdet.

Med venlig hilsen

Michael Bach Petersen
Generalsekretær, Danes Worldwide

14. februar 2025

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Slotholmsgade 10
1216 København
Att.: emsol@uim.dk; ja-eu@uim.dk

**HØRING OVER UDKAST TIL FORSLAG TIL LOV OM ÆNDRING AF
UDLÆNDINGELOVEN, INTEGRATIONSLOVEN OG DANSKUDDANNELSESLØVEN
(UDVIDELSE AF PERSONGRUPPEN, DER HAR MULIGHED FOR AT BEVARE
OPHOLDSTILLADELSEN SOM FØLGE AF PARTNERVOLD M.V., UNDTAGELSE AF
STATUSUDSENDTE OG DERES MEDFØLGENDE FAMILIE FRA BORTFALDSREGLERNE,
KODIFICERING AF EU-RETSPRAKSIS PÅ FAMILIESAMMENFØRINGSOMRÅDET, M.V.).**

Danner vil gerne takke for muligheden for at komme med bemærkninger til Udlændinge- og Integrationsministeriets udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelsesloven.

Når vi læser udkastet, fremstår det tydeligt, at man fra politisk side har lyttet til aktørerne på feltet. Det vil vi gerne takke for. Når vi i Danner kommer med anbefalinger til politikerne, bygger de på mange års erfaring med at udvikle og drive indsatser til voldsudsatte, et omfattende datagrundlag fra egne indsatser samt grundig research af forskning og undersøgelser på området. Derfor har det stor betydning, når vores anbefalinger inddrages i lovarbejdet.

I det følgende vil vi give vores input til lovudkastet under temaerne; persongruppen, dokumentationskrav, krav om selvforsørgelse efter 5 år og hjemsendelsesgrundlag. Vi har desuden en mere generel pointe, der handler om, hvordan de konkrete sager oplyses.

PERSONGRUPPEN

Alt for mange kvinder lever i dag i forhold, hvor de udsættes for vold af deres partner. Når den voldsudsatte kvinde har afledt opholdsgrundlag, kan det være forhold, som de hverken kan eller tør forlade af frygt for at miste deres opholdstilladelse. Denne målgruppe er ofte udsat for vold, isolation og negativ social kontrol, hvilket medfører, at deres integration i det danske samfund og deres mulighed for at leve et frit liv på egne præmisser besværliggøres. I vores indsatser arbejder rådgiverne og juristen med at understøtte kvindens muligheder for at opnå et selvstændigt opholdsgrundlag, når hun ønsker at bryde med den voldelige partner. De kvinder, vi møder, der ikke har mulighed for selvstændigt ophold, bliver som oftest i forholdet trods massiv vold, da konsekvenser ved hjemsendelse kan være fatale for hende og hendes eventuelle børn. Derfor er det meget positivt, at ministeriet nu foreslår at udvide persongruppen, der har mulighed for at bevare opholdstilladelsen som følge af partnervold m.v., til også at omfatte medfølgende familiemedlemmer. Det er noget, vi i Danner sammen med øvrige voldsfaglige aktører, har arbejdet for længe, og vi er glade for, at man fra politisk side har lyttet.

DOKUMENTATIONSKRAV

Vi anser det som positivt, at man nu fra ministeriets side vil godtage en *formodning* om, at volden er årsag til samlivsophøret uanfægtet en udefraset ulogisk kronologi i bruddet, samt hvem der begærer skilsmissem/forlader parforholdet. I praksis håber vi, det kommer til at betyde, at dokumentationsbyrden for den voldsudsatte bliver mindre. Også når årsagssammenhængen ikke kan dokumenteres, fx hvis der ikke foreligger skriftlig kommunikation eller hvis kvinden grundet kontrollen ikke har reageret direkte i forbindelse med en konkret voldsepisode eller har levet i volden i mange år.

14. februar 2025

At partnervolden kan godtgøres, er en vigtig betingelse for at få forlænget sin opholdstilladelse efter den særlige voldsbestemmelse. Som udgangspunkt er det positivt, at formulering fra gældende lov om, at denne vold kan godtgøres på baggrund af krisecentererklæringer, skadestuerapporter, sms-korrespondancer og lignende, ligesom det er positivt, at volden ikke kræves politianmeldt.

Det bør dog påpeges, at nogle kvinder i denne målgruppe har levet i en sådan grad af negativ social kontrol og isolation, at det fortsat er særdeles vanskeligt for dem at løfte bevisbyrden. Der bør i forlængelse heraf rettes et blik mod myndighedernes formidling af dokumentationskravet. I henhold til Institut for Menneskerettigheders rapport¹, og i tråd med vores erfaring, stemmer den tilgængelige information om, hvornår volden er godtgjort jf. Lov nr. 433 af 1. maj 2013 om ændring af udlændingeloven (Ret til fortsat ophold for voldsramte ægtefællesammenførte) i mindre grad overens med det dokumentationskrav, der stilles i praksis.

En vurdering af volden bør tage højde for de muligheder, kvinden har for at bevise den vold, hun har været udsat for, herunder hendes egen forklaring. Kontrolmønstret kan være svært at gennemskue for udenforstående og kan kræve en grundig voldsfaglig kortlægning af de mønstre, som har været på spil. Her kan man med fordel kaste et blik på Norges lovgivning, hvor man som udgangspunkt finder den voldsudsattes forklaring tilstrækkelig, med mindre konkrete beviser det modsatte². Det bør desuden bemærkes, at jo mere ekstrem volden og den negative sociale kontrol er, jo sværere er det for kvinden at forstå, beskrive og dermed bevise volden, i og med hendes manglende adgang til hjælpe- og informationskilder, ligesom hendes systemkendskab kan være svært begrænset. Dette kan - uden fagprofessionel hjælp - resultere i lovgivning, der ikke formår at finde anvendelse i praksis. På baggrund af vores erfaringer med netop denne problematik, anbefaler vi, at der bliver et fokus på adgang til specialiseret, voldsfaglig retshjælp, så den voldsudsatte reelt kan gøre brug af rettigheden. I forlængelse heraf påpeger vi, at kvinder, der har dokumentation for ophold på krisecenter, som udgangspunkt bør opfylde betingelsen om godtgørelse af volden, eftersom kun personer der er udsat for partnervold, kan få tildelt ophold på krisecenter jf. §109 i social- og serviceloven, hvorfor volden må antages godtgjort i forbindelse hermed. Dette gælder også for kvinder indskrevet i ambulante indsatser rettet mod voldsudsatte drevet af voldsfaglige aktører, fx krisecentrene.

KRAV OM SELVFORSØRGELSE EFTER FEM ÅR

I Danners efterværnsindsatser følger vi voldsudsatte kvinder med migrantbaggrund efter deres brud med volden. Selvom der er tale om en gruppe, der ofte er meget motiverede for at opnå selvforsørgelse og et frit liv, har volden for en del af dem haft så negative konsekvenser, at fem år er kort tid til at komme på fode igen.

Dette skyldes, at længere varig udsathed for vold, isolation og kontrol er tæt forbundet med psykiske belastningslidelser som PTSD, depression og angst³. I nogle tilfælde er der tale om kvinder, der er rykket direkte fra sin families hjem ind til en voldsudøvende ægtefælle. Hun har grundet den negative sociale kontrol måske aldrig lært sproget og kender ikke systemet. Dette skal ses sammenholdt med de – for nogen massive - traumereaktioner, der er en konsekvens af volden. Det er vores erfaring fra praksis, at nogle kvinder bruger mange år efter volden på at blive raske igen og etablere sig i ny bolig og bygge et liv op her. Børnene, der også har levet i

¹ Institut for Menneskerettigheder (2023) Udenlandske kvinder fastholdt i voldelige ægteskaber

² GREVIO (2020) Report submitted by Norway pursuant to Article 68, paragraph 1 of the Council of Europe Convention on preventing and combating violence against women and domestic violence (Baseline Report).

³ Dokkedahl, S. (2021) Kvinder på krisecenter. Syddansk Universitet; Källström, Å. (2022) *Interventions for children and young people who have experienced domestic violence and abuse*. I: Devaney, J., Bradburdy-Jones, C., Macy, R. J., Øverlien, C. & Holt, S. (ed.) *The Routledge international handbook of domestic violence and abuse*. Pp. 448-461. Routledge, New York.

14. februar 2025

vold i mange år og derfor, for nogens vedkommende, har brug for meget støtte til at komme i trivsel igen, er desuden for de allerfleste kvinder, vi møder, det vigtigste fokus i de første år. Derudover kan utrygheden ved et potentielt usikkert opholdsgrundlag efter fem år være en yderlig belastning for kvinden.

Danner anbefaler derfor, at beslutningen om inddragelse af opholdsgrundlag efter fem år også bygger på en konkret og individuel vurdering af intensiteten og påvirkningen af de negative konsekvenser af volden, samt kvindens konkrete livssituation, der kan stå i vejen for kravet om selvforsørgelse de første fem år.

DE INTERNATIONALE FORPLIGTELSE I FORBINDELSE MED HJEMSENDELSE

I forbindelse med vurderingen om ophævelse af opholdstilladelse efter fem år kigges der i tråd med gældende lov på tilknytning jf. § 26 og Danmarks internationale forpligtelse. Jf. § 31 i udlændingeloven må personer ikke udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer dødsstraf, at blive underkastet tortur, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land. Dette afspejles også i den europæiske menneskerettighedskonvention artikel 3.

Det er Danners klare holdning, at en vurdering af inddragelse af opholdstilladelse således bør bygge på en helhedsvurdering af kvindens risiko for videre udsættelse for vold, drab eller fængsling i hjemlandet, hvis hun sendes hjem som fraskilt. Dette kræver en grundig risikovurdering ift. den vold, hun er blevet udsat for i Danmark samt en vurdering af de familiemæssige (og statslige i øvrigt) forhold i hjemlandet. Danner mener, at dette bør fremgå særskilt i forbindelse med beskrivelsen af de internationale forpligtelser i loven.

VOLDSUDSATTE BØR IKKE HAVE OPLYSNINGSPLIGTEN

En mere tværgående pointe, som ikke er en del af lovudkastet, men som har betydning for voldsudsattes reelle muligheder for at gøre brug af den rettighed, som ministeren ønsker for persongruppen, handler om oplysning af sagen. Jf. § 40 i udlændingeloven har den voldsudsatte pligt til selv at oplyse sagen. Det mener Danner er dybt problematisk, og i praksis betyder det, at en stor del af persongruppen ikke har mulighed for at gøre brug af deres lovgivningssikrede rettigheder. I Danners specialiserede indsats til voldsudsatte kvinder med migrantbaggrund har vi tilknyttet juridisk støtte med speciale i netop udlændinge- og opholdsret, hvilket understøtter retssikkerheden for de kvinder, vi møder. Men langt de fleste voldsudsatte kvinder har ikke adgang til denne form for hjælp.

Partnervold er en kompleks størrelse, og der er tale om en persongruppe, som har dårligt systemkendskab grundet isolation og negativ social kontrol. Kvinder, der har været udsat for traumer i en sådan grad, at de har udviklet PTSD, og derfor ikke kan forventes at have mulighed for alene at imødekomme beviskravet. Med henblik på kompleksitet af sagen samt persongruppens handlemuligheder bør det i overensstemmelse med officialprincippet være myndighedernes ansvar at oplyse sagen tilstrækkeligt, inden de træffer afgørelse. Dette grundlæggende princip i forvaltningsretten bør også være gældende her, hvis man reelt ønsker at hjælpe persongruppen.

I er meget velkomne til at kontakte rådgivningschef Karen Lauritsen på kgl@danner.dk eller 30 78 58 76, hvis I har spørgsmål eller ønsker uddybning.

Med venlig hilsen

14. februar 2025

Mette Marie Yde, direktør

CZESLAW KOZON

ROMERSK-KATOLSK BISKOP AF KØBENHAVN
GL. KONGEVEJ 15
DK-1610 KØBENHAVN V

Udlændinge- og
Integrationsministeriet
International Arbejdskraft og EU-ophold
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

10. februar 2025

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelsesloven (Udvidelse af persongruppen, der har mulighed for at bevare opholdstilladelsen som følge af partnervold m.v., undtagelse af statsudsendte og deres medfølgende familie fra bortfaldsreglerne, kodificering af EU-retspraksis på familiesammenføringsområdet, m.v.). Sagsnr. 2024-17771

På Den katolske Kirkes vegne takker jeg for muligheden for at blive inddraget i ovennævnte høring. Vi har som sådan ingen kommentarer til lovforslaget, men glæder os over, at personer, der er kommet til Danmark som medfølgende familie og efterfølgende har fået opløst deres ægteskab pga. vold eller social kontrol eller har mistet en ægtefælle ved dødsfald, nu kan bevare deres opholdstilladelse i Danmark.

Med de venligste hilsner

+ Czesław Kozon
Romersk-katolsk biskop af København

Emilie Sloth Ølgaard

Fra: Elinborg Apol <elinborga@lmr.fo>
Sendt: 2. februar 2025 02:24
Til: Emilie Sloth Ølgaard; UIM International Arbejdskraft og EU-ophold
Emne: Høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelsesloven

Til Udlændinge- og Integrationsministeriet – International Arbejdskraft og EU-ophold

Færøernes Landsstyre har fået tilsendt i høring: *“udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelsesloven (Udvidelse af persongruppen, der har mulighed for at bevare opholdstilladelsen som følge af partnervold m.v., undtagelse af statsudsendte og deres medfølgende familie fra bortfaldsreglerne, kodificering af EU-retspraksis på familiesammenføringsområdet, m.v.)”*.

Ifølge lovudkastets § 5 gælder loven ikke for Færøerne, men bestemmelserne i lovens § 1 kan senere ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne, såfremt færøske myndigheder anmoder herom. Bestemmelserne kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

Færøernes Landsstyre tager dette til efterretning og har på nuværende tidspunkt ikke andre bemærkninger til lovforslaget.

Vinarliga / Kind regards

Elinborg Apol
Fulltrúi / Advisor

Mobile: +298 595711
elinborga@lmr.fo

LØGMÁLARÁÐIÐ
Ministry of Justice

Løgmlaráðið
Gongin 7
Postrúm 377
FO-110 Tórshavn

+298 358080
www.lmr.fo

Til: Udlændinge- og Integrationsministeriet
Att.: Emilie Sloth Ølgaard
E-mail: emsol@uim.dk
ia-eu@uim.dk

17/02/2025
Sags nr. 2025 - 2059
Akt. id. 25078255

Postboks 970
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 63 64
E-mail: isn@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

Høringssvar vedrørende ”udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelsesloven (Udvidelse af persongruppen, der har mulighed for at bevare opholdstilladelsen som følge af partnervold m.v., undtagelse af statsudsendte og deres medfølgende familie fra bortfaldsreglerne, kodificering af EU-retspraksis på familiesammenføringsområdet, m.v.)”

Grønlands Selvstyre, Departementet for Sociale Anliggender, Familier, Arbejdsmarked og Indenrigsanliggender har den 20. januar 2025 modtaget en høring vedrørende ovennævnte udkast med frist til svar den 17. februar 2025 kl. 10.

Afdelingschef for den ansvarlige afdeling i departementet, Lona Lynge, har i forbindelse med behandling af henvendelsen haft efterfølgende korrespondance med ministeriet med en anmodning om specificering af hvorvidt forslaget ville berøre den for Grønland gældende udlændingelov (An. nr. 150 af 23. februar 2001 med senere ændringer).

Som besvarelse til anmodningen har departementet fået en tilbagemelding som følgende:

”Loven gælder som udgangspunkt ikke for Grønland, men ændringerne af udlændingeloven (dvs. lovens § 1) kan ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.”

Departementet for Sociale Anliggender, Familier, Arbejdsmarked og Indenrigsanliggender har dermed ingen bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Mehdi Shams
Konst. afdelingschef
Afdeling for Jura

Til Udlændinge- og Integrationsministeriet
Emsol@uim.dk og iaeu@uim.dk

Høringssvar over udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelsesloven

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ved e-mail af 20. januar 2025 anmodet om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til lovudkast om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelsesloven (Udvidelse af persongruppen, der har mulighed for at bevare opholdstilladelsen som følge af partnervold m.v., undtagelse af statsudsendte og deres medfølgende familie fra bortfaldsreglerne, kodificering af EU-retspraksis på familiesammenføringsområdet, m.v.).

1. Sammenfatning

Udlændinge- og Integrationsministeriet foreslår med lovudkastet at justere dele af den lovgivning og praksis, der gælder i sager om ægtefællesammenførte personer, der har været udsat for vold, og som ønsker at ophæve samlivet med deres ægtefælle/samlever. Denne persongruppe kan i dag bevare deres opholdstilladelse efter den særlige voldsbestemmelse i udlændingeloven (§ 19, stk. 7), hvis en række betingelser er opfyldt.

Instituttet har alene bemærkninger til de dele af lovforslaget, der vedrører årsagssammenhæng og selvforsørgelseskravet.

Årsagssammenhæng

Ministeriet foreslår med lovudkastet at lempe betingelsen om årsagssammenhæng i sager om voldsudsatte ægtefællesammenførte kvinder, som har forladt deres ægtefælle/samlever.

Det konkrete forslag betyder, at der fremadrettet skal gælde en formodning for, at ægtefællesammenførte kvinder, der oplyser at have forladt et voldeligt forhold, har forladt forholdet netop pga. volden. Der skal således gælde en formodning for, at volden har været årsag til samlivsophævelsen. Bevisbyrden er derfor vendt om i forhold til gældende praksis.

Instituttet anser forslaget for positivt, men finder det imidlertid afgørende, at *også* betingelsen, hvorefter kvinden skal godtgøre volden, ændres, hvis voldsudsatte ægtefællesammenførte kvinder skal sikres en effektiv beskyttelse mod vold i overensstemmelse med Istanbulkonventionen.

Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at:

- Udlændinge- og Integrationsministeriet tager initiativ til at ændre praksis i sager om vold efter udlændingelovens § 19 stk. 7, så kvindens forklaring om vold lægges til grund, medmindre forklaringen fremstår utroværdig.

Indførelse af nyt selvforsørgelseskrav efter fem år

Udlændinge- og Integrationsministeriet foreslår også med lovudkastet, at en opholdstilladelse, som er blevet bevaret pga. vold i udgangspunktet skal inddrages/nægtes forlænges, hvis kvinden modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik fem år efter tidspunktet for bevarelsen. Inddragelse eller nægtelse af forlængelse vil blive undtaget i de tilfælde, hvor Danmarks internationale forpligtelser tilsiger det.

Med lovudkastet og ministeriets betragtninger, er der efter instituttet vurdering ikke taget højde for målgruppens diversitet, og at forslaget kan ramme de kvinder, der er allermest udsatte og har behov for ekstra understøttelse.

Ud fra Danmarks forpligtelser efter Istanbulkonventionen om støttetilbud, er det instituttets vurdering, at kravet om selvforsørgelse efter fem år ikke i tilstrækkeligt omfang tager hensyn til, at nogle kvinder befinder sig i en særligt sårbar og udsat position, som vanskeliggør efterlevelse af selvforsørgelseskravet. Nogle kvinder kan således have meget få ressourcer på tidspunktet, hvor de forlader en voldelig partner.

Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at:

- At Udlændinge- og Integrationsministeriet tager initiativ til at sikre, at der indføres en undtagelsesbestemmelse i udlændingeloven, så de kvinder, der ikke har fået den nødvendige støtte til at forsørge sig selv efter fem år, alligevel kan bevare opholdstilladelsen.

2. Kort om lovudkastet

I høringsvaret vil instituttet specifikt fokusere på kvinder, da praksis viser, at hovedsageligt kvinder er ofre for partnervold.¹ Det skal dog nævnes, at problemstillingen og bestemmelsen efter udlændingeloven er kønsneutral.

¹ Institut for Menneskerettigheder, oktober 2023, 'Udenlandske kvinder fastholdt i voldelige ægteskaber', s. 9, tilgængelig via: [Udenlandske kvinder fastholdt i voldelige ægteskaber, Institut for Menneskerettigheder, oktober 2023.pdf](#)

Ministeriet foreslår med lovudkastet at udvide persongruppen omfattet af voldsbestemmelsen, så personer med opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 eller 2 (medfølgende familiemedlemmer til udenlandske arbejdstagere) og § 9 n, stk. 1 (udenlandske studerende) også skal kunne beskyttes af § 19, stk. 7 eller hvor ægtefællen er død.

Derudover indebærer forslaget, at udlændingelovens § 19, stk. 7 nu også skal omfatte negativ social kontrol.

Med lovudkastet foreslår ministeriet samtidig at ændre dele af udlændingemyndighedernes praksis i sager, hvor ægtefællesammenførte personer (herunder særligt kvinder), der har været udsat for vold, skal have vurderet om deres opholdstilladelse skal inddrages/nægtes forlænget eller ej.

Efter udlændingemyndighedernes praksis, er der *tre betingelser*, som skal opfyldes, hvis kvinden skal bevare sin opholdstilladelse efter den særlige voldsbestemmelse. En af betingelserne er, at kvinden skal have forladt forholdet, *fordi* hun har været udsat vold. Det er den betingelse ministeriet lægger op til at ændre.

Ministeriet foreslår således, at der skabes en formodning for, at en kvinde, der har været udsat for vold, har forladt samlivet som følge af volden. Hidtil har det været et krav, at kvinden skal bevise, at hun har forladt samlivet, fordi hun har været udsat for vold.

De to andre betingelser, hvorefter kvinden skal godtgøre, at hun har været udsat for vold og have udvist vilje og evne til integration, bibeholdes. Se afsnit 3.1. for en uddybelse af betingelserne.

Ministeriet foreslår også som noget nyt, at en opholdstilladelse, der er blevet bevaret som følge af vold i samlivet, i udgangspunktet skal inddrages/nægtes forlænges, hvis personen fem år eller senere fra tidspunktet for bevarelsen, modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik med få undtagelser. Det samme gælder, hvis kvindens ægtefælle/samlever er død.

Som det fremgår af udkastet, er formålet med selvforsørgelseskravet efter fem år, at regeringen ønsker at understrege vigtigheden af at kunne forsøge sig selv – også selvom man har været udsat for vold.

Lovudkastet er udmøntet på baggrund af regeringens handlingsplan mod partnervold og partnerdrab.

I det følgende, vil instituttet fokusere på de dele af lovudkastet, som omhandler forslaget om at lempe kravet om årsagssammenhæng og spørgsmålet om det nye selvforsørgelseskrav efter fem år.

Instituttet har ikke bemærkninger til de øvrige dele af lovforslaget.

3. Instituttets bemærkninger

3.1. Årsagssammenhæng

Ministeriet foreslår med lovudkastet at ændre praksis i sager om voldsudsatte ægtefællesammenførte kvinder, som har forladt deres ægtefælle/samlever.

Efter gældende ret, er udgangspunktet, at en ægtefællesammenført kvinde, som bliver skilt/går fra sin ægtefælle/samlever mister sin opholdstilladelse, da denne har været afledt af ægtefællen/samleveren. Den særlige voldsbestemmelse efter udlændingeloven er indsat for at beskytte den voldsudsatte kvinde, og potentielt lade hende bevare sin opholdstilladelse, hvis en række betingelser er opfyldt. En af de betingelser, ønsker ministeriet at ændre på (se nedenfor om de enkelte betingelser).

Det konkrete forslag til ændring af praksis betyder, at der fremadrettet skal gælde en formodning for, at ægtefællesammenførte kvinder, der oplyser at have forladt et voldeligt forhold, har forladt forholdet netop pga. volden. Der skal således gælde en formodning for, at volden har været årsag til samlivsophævelsen. Bevisbyrden er derfor vendt om i forhold til gældende praksis. Volden skal imidlertid fortsat være godtgjort, ligesom kvinden skal have udvist vilje og evne til integration.

Efter eksisterende praksis gælder det, at udlændingestyrelsen undlader at inddrage/nægte at forlænge en opholdstilladelse, hvis følgende betingelser er opfyldt:

1. Volden er godtgjort.
2. Ægteskabet eller samlivet er ophørt på grund af volden og på kvindens initiativ (årsagssammenhæng).
3. Kvinden har udvist vilje og evne til integration.

Betingelserne fremgår ikke af ordlyden i udlændingelovens § 19, stk. 7, men omtales bl.a. i forarbejderne fra lovændringen i 2013.²

Ministeriet skriver i lovudkastet, at det for nogle udlændinge kan være vanskeligt at godtgøre, at det netop er volden, som har været årsag til samlivsophævelsen, og derfor ønsker ministeriet at lempe betingelse nr. 2 (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2.1.). Kvinden skal fortsat godtgøre, at hun har været udsat for vold og have udvist vilje og evne til integration (betingelse 1 + 3).

Instituttet finder det positivt, at ministeriet foreslår at ændre gældende praksis om, at der skal være årsagssammenhæng mellem ophævelse af samliv og vold, før

² Lov nr. 433 af 1. maj 2013 om ændring af udlændingeloven (Ret til fortsat ophold for voldsramte ægtefællesammenførte). Tilgængelig via: [Forslag til Lov om ændring af udlændingeloven \n\(Bedre beskyttelse af ofre for menneskehandel og ret til fortsat ophold for voldsramte ægtefællesammenførte\)](#)

kvinden kan beskyttes af voldsbestemmelsen. Det er således instituttets opfattelse, at udlændingemyndighederne altid bør lægge til grund, at volden er årsag til ægteskabets eller samlivets ophør, når volden er godtgjort.

Imidlertid har instituttet en række bemærkninger til de dele af praksis, som ministeriet foreslår at bibeholde.

3.2. Godtgørelse af vold er en urimelig tung bevisbyrde

Instituttet bemærker, at betingelsen om at kvinden skal godtgøre, at hun har været udsat for vold, kan være en vanskelig og urimelig bevisbyrde at løfte. Samtidig er det instituttets vurdering, at kravet risikerer at fastholde disse kvinder i voldelige forhold. Se nærmere nedenfor.

Danmark har tiltrådt Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen).

Det følger af konventionens artikel 4, stk. 1, at staterne er forpligtet til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at fremme og beskytte retten for alle mennesker, i særdeleshed kvinder, til at leve et liv uden vold i såvel den offentlige som den private sfære. Det er instituttets vurdering, at det er nødvendigt at ændre beviskravene om godtgørelse for den begåede vold for at sikre effektiv beskyttelse efter Istanbulkonventionen.

Instituttet har undersøgt denne problemstilling i en rapport fra oktober 2023, hvor instituttet blandt andet fik indblik i ca. 60 sager fra henholdsvis udlændingestyrelsen og udlændingenævnet.³ Samtidig gennemførte instituttet 13 ekspertinterviews med professionelle aktører, der i kraft af deres arbejde er i berøring med voldsudsatte kvinder, som risikerer at miste deres opholdsgrundlag, hvis de går fra deres samlever/ægtefælle.

Som det fremgår af rapporten, er det instituttets vurdering, at de krav, der stilles til godtgørelse af den begåede vold, er uforholdsmæssigt vanskelige at løfte for mange voldsudsatte kvinder med afledt opholdsgrundlag. En kvinde, der som et led i voldsudøvelsen lever mere eller mindre indespærret, vil for eksempel vanskeligt kunne fremskaffe dokumentation af volden i form af en skadestuerapport, lægeerklæring, politianmeldelse eller lignende. Og er der tale om indlejret psykisk partnervold, har vi at gøre med en voldsform, der per definition er svær at bevise.

Beskrivelsen af udlændingemyndighedernes praksis indikerer, at det kan være svært at løfte beviskravene i den særlige voldsbestemmelse i § 19, stk. 7, idet kravene er strenge, og udlændingemyndighedernes praksis synes uigennemsigtig. Dette bakkes op af de interviewede fagfolk, der tydeligt giver udtryk for, at kvinderne ofte står i en ekstremt vanskelig situation, der medfører, at det kan være næsten umuligt

³ Institut for Menneskerettigheder, oktober 2023, Udenlandske kvinder fastholdt i voldelige ægteskaber', tilgængelig via: [Udenlandske kvinder fastholdt i voldelige ægteskaber, Institut for Menneskerettigheder, oktober 2023.pdf](#)

at løfte beviskravene. Det overordnede billede, der tegner sig i interviewene, er, at kvinden ved fysisk vold typisk ikke har opsøgt skadestue, politi, læge eller andre instanser, fordi det ikke har været en mulighed for hende. Det medfører imidlertid, at volden ikke er dokumenteret noget sted, og at der heller ikke er foretaget en objektiv vurdering af voldens skadevirkninger. Er der tale om psykisk vold, vil volden per definition være vanskelig at godtgøre i kraft af dens komplekse natur. Manglende beviser for, at volden har fundet sted, betyder imidlertid, at kvinden står svagt over for de myndigheder, der skal vurdere hendes sag

På den baggrund er det instituttets opfattelse, at beviskravene i udlændingelovens § 19, stk. 7, bør ændres, så kvindens forklaring lægges til grund, medmindre der er grund til at tro, at forklaringen er utroværdig. Dette betyder konkret, at der i alle sager efter udlændingelovens § 19, stk. 7, skal være en formodning for, at kvinden har været udsat for vold. Medmindre der er grundlag for at tro andet.

Denne vurdering, bakkes op af Kommissionen for den glemte kvindekamp, som den 29. januar 2025 offentliggjorde deres anbefalinger.⁴ Kommissionen henviser i deres anbefaling nr. 9 direkte til instituttets rapport og foreslår, "at regeringen og Folketinget tager initiativ til at justere dokumentationskravene, sådan at man fremadrettet vil lægge kvindens forklaring om vold i hjemmet til grund, medmindre der er klare grunde til at antage, at forklaringen er utroværdig." Kommissionen foreslår i et af deres løsningsforslag, at "regeringen bør sikre, at dokumentationskravene, som knytter sig til udlændingelovens § 19, stk. 7, justeres, sådan at ingen kvinder, som reelt bliver udsat for vold eller undertrykkelse, mister deres ophold."

Det er instituttets klare vurdering, at betingelsen om, at kvinden skal godtgøre, at hun har været udsat for vold i sit parforhold/ægteskab, er den største barriere i forhold til at forhindre, at kvinden fastholdes i parforholdet/ægteskabet og dermed volden.⁵

Samtidig bemærker instituttet, at interviews med fagpersoner viser, at de strenge krav om godtgørelse kan bidrage til at *afholde* voldsudsatte kvinder fra at søge om beskyttelse efter voldsbestemmelsen ud fra en forventning om, at det ikke vil lykkes.

Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at:

- Udlændinge- og Integrationsministeriet tager initiativ til at ændre praksis i sager om vold efter udlændingelovens § 19 stk. 7, så kvindens forklaring om vold lægges til grund, medmindre forklaringen fremstår utroværdig.

⁴ Kommissionen for den glemte kvindekamp, 'anbefalinger fra kommissionen', den 29. januar 2025, tilgængelig via: [anbefalinger-kommissionen-for-den-glemte-kvindekamp.pdf](#).

⁵ Se eksempel på krav om godtgørelse af vold i artikel fra 8. februar 2025, Information, tilgængelig via (betalingsmur): [Iransk kvinde fik nej til opholdstilladelse efter at have forladt voldeligt ægteskab | Information](#)

4. Krav om selvforsørgelse efter fem år

Instituttets bemærkninger vil primært fokusere på de kvinder, som har været udsat for vold og som med lovudkastet fremadrettet skal forsørge sig selv fem år efter bevarelsen. Instituttets bemærkninger vil således ikke forholde sig til de situationer, hvor ægtefællen/samleveren er afdøet ved døden.

Udlændinge- og Integrationsministeriet foreslår med lovudkastet, at en opholdstilladelse, som er blevet bevaret pga. vold i udgangspunktet skal inddrages/nægtes forlænges, hvis kvinden modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik fem år efter tidspunktet for bevarelsen. Inddragelse eller nægtelse af forlængelse vil blive undtaget i de tilfælde, hvor Danmarks internationale forpligtelser tilsiger det. Dette vil f.eks. være i de tilfælde, hvor kvinden har mindreårige børn i Danmark eller har en stærk tilknytning til landet i form af arbejde. Derudover fremgår det af udkastet, at i de tilfælde, hvor en udlænding bevarer sin opholdstilladelse efter § 19, stk. 7, vil styrelsen samtidig vurdere, om pågældende kan få bevaret sin opholdstilladelse efter udlændingelovens § 26, stk. 1 eller Danmarks internationale forpligtelser. I tilfælde af, at udlændingen kan få bevaret sin opholdstilladelse efter § 26, stk. 1 eller Danmarks internationale forpligtelser, vil der ikke blive stillet krav om selvforsørgelse efter fem år (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2.3.).

Selvforsørgelseskravet vil gælde indtil kvinden har fået permanent opholdstilladelse (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2.2.).

Ministeriet skriver i lovudkastet, at de vurderer, at fem år er en rimelig tidsperiode for en udlænding til at kunne skabe sig en selvstændig tilværelse efter samlivsophævelsen pga. vold (2.1.2.1.).

Instituttet bemærker, at forslaget om selvforsørgelse efter fem år adskiller sig betragteligt fra gældende ret, hvorefter kvinder, der har fået bevaret deres opholdstilladelse pga. vold eller hvor samleveren er død, alene skal fremvise et gyldigt pas ved spørgsmålet om forlængelse (lovudkastets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2). Der er derfor i dag ikke et krav til, at voldsudsatte kvinder er selvforsørgende efter de har fået bevaret deres opholdstilladelse.

4.1. En særlig udsat gruppe kræver særlig støtte

Efter instituttets vurdering udvises der i dag en forståelse for kvindernes sårbare situation ved ikke at stille krav til deres selvforsørgelse efter bevaret opholdstilladelse. Kravet om selvforsørgelse efter fem år gør op med denne forståelse.

Det følger af Istanbulkonventionens artikel 20, litra a, at medlemsstaterne skal træffe lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at ofre har adgang til tilbud, **der letter deres restitution efter udsættelsen for vold**. Sådanne foranstaltninger bør om nødvendigt omfatte juridisk og psykologisk rådgivning, økonomisk bistand og hjælp med bolig, uddannelse, undervisning og beskæftigelse.

Artikel 20, litra b fastslår, at medlemsstaterne skal træffe de lovgivningsmæssige eller andre foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at ofre har adgang til sundhedsydelser og sociale tilbud og ydelser, at disse tilbud og ydelser har tilstrækkeligt med ressourcer, og at de fagfolk, der hjælper ofrene og henviser dem til passende tilbud, er uddannet dertil.

Det instituttets vurdering, at kravet om selvforsørgelse efter fem år ikke i tilstrækkeligt omfang tager hensyn til, at nogle kvinder befinder sig i en særligt sårbar og udsat position, som vanskeliggør efterlevelse af kravet. Nogle kvinder kan således have meget få ressourcer på tidspunktet, hvor de forlader en voldelig partner.

Det er instituttets vurdering, at forslaget i praksis vil ramme de mest sårbare kvinder. Det kan være kvinder, der pga. volden i årevis ikke har haft kontakt med omverdenen, ikke har netværk eller familie i Danmark og som måske ikke behersker det danske sprog.

Instituttet har i rapporten fra 2023 forsøgt at beskrive, hvem den typiske voldsudsatte ægtefællesammenførte kvinde er.

Som det fremgår af rapporten, beskrives den typiske kvinde som meget isoleret, alene og ofte helt uden et relevant netværk. Hun kender hverken sine rettigheder eller 'systemlogikkerne', og hun mestrer ej heller det danske sprog på et niveau, der muliggør, at hun kan klare sig uden hjælp fra andre. Hendes handlekompetencer kan således være meget begrænsede.⁶

I instituttets rapport, er det samtidig beskrevet, at det at leve med en voldelig ægtefælle kan modvirke den voldsudsattes mulighed for at opfylde f.eks. sprogkrav og krav til beskæftigelse, hvilket kan bidrage til at fastholde kvinden i et afhængighedsforhold.⁷

Ud fra ovenstående beskrivelse, understreger instituttet vigtigheden af, at voldsudsatte kvinder med afledt opholdsgrundlag 'gribes' af systemet, når de rækker ud. Det kan f.eks. være sagsbehandlere eller andre fagpersoner, som hjælper dem med at komme videre.

Med lovudkastet og ministeriets betragtninger, er der efter instituttet vurdering ikke taget højde for netop målgruppens diversitet, og at forslaget kan ramme de kvinder, der er allermest udsatte og har behov for ekstra understøttelse.

Som beskrevet i lovudkastet, finder regeringen på den ene side, at alle i Danmark, der kan, skal arbejde og forsørge sig selv. Det er, ifølge regeringen, både rimeligt

⁶ Institut for Menneskerettigheder, 'Udenlandske kvinder fastholdt i voldelige ægteskaber', s. 37, tilgængelig via: [Udenlandske kvinder fastholdt i voldelige ægteskaber, Institut for Menneskerettigheder, oktober 2023.pdf](#)

⁷ Institut for Menneskerettigheder, 'Udenlandske kvinder fastholdt i voldelige ægteskaber', s. 34, tilgængelig via: [Udenlandske kvinder fastholdt i voldelige ægteskaber, Institut for Menneskerettigheder, oktober 2023.pdf](#)

for samfundet og værdigt for den enkelte. På den anden side, skriver ministeriet, at voldsudsatte skal have en periode til at komme på fode igen (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2.2.).

Instituttet henviser til, at regeringen i januar 2025 har offentliggjort 22 initiativer til at bekæmpe negativ social kontrol.⁸ Et af regeringens indsatsområder (indsatsområde nr. 2) er et fokus på støtte til og sikkerhed for ofre underlagt negativ social kontrol.

Regeringen skriver i deres udspil, at det er helt afgørende, at der er relevante tilbud for personer udsat for vold, som også indbefatter langsigtede tilbud f.eks. efter et krisecenterophold. Samtidig skriver regeringen, at vi som samfund skal række ud til ofrene, skabe tillid og give reelle muligheder.⁹

Instituttet er enig med regeringen i, at der er behov for at tænke i langsigtede løsninger for personer underlagt negativ social kontrol, og at netop faglig og social understøttelse er afgørende for kvindernes fremtid og integration. Hertil bemærker instituttet, at ægtefællesammenførte kvinder, som har været udsat for vold i mange tilfælde kan have samme behov for understøttelse og hjælp til at komme videre efter at have forladt et voldeligt forhold.

Det bør derfor indgå i udlændingemyndighedernes vurdering, om en kvinde, der har bevaret sin opholdstilladelse efter § 19, stk. 7, har fået tilbudt den nødvendige støtte til at sikre hendes restitution efter udsættelsen for vold, som forudsat i Istanbulkonventionens artikel 20. I modsat fald bør hendes opholdstilladelse ikke inddrages.

Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at:

- At Udlændinge- og Integrationsministeriet tager initiativ til at sikre, at der indføres en undtagelsesbestemmelse i udlændingeloven, så de kvinder, der ikke har fået den nødvendige støtte til at forsørge sig selv efter fem år, alligevel kan bevare opholdstilladelsen.

Med venlig hilsen

Tine Birkelund Thomsen
Juridisk Projektchef

⁸ Regeringen, 'et frit liv i Danmark', 19. januar 2025, tilgængelig via. [Et frit liv i Danmark – Regeringens styrkede indsats mod negativ social kontrol og parallelsamfund](#)

⁹ Regeringen, 'et frit liv i Danmark', indsatsområde 2 omhandler støtte til og sikkerhed for ofre underlagt negativ social kontrol, s. 18-19, tilgængelig via. [Et frit liv i Danmark – Regeringens styrkede indsats mod negativ social kontrol og parallelsamfund](#)

Emilie Sloth Ølgaard

Fra: Sara Glahder Lindberg <sgl@kl.dk>
Sendt: 4. februar 2025 10:32
Til: Emilie Sloth Ølgaard; UIM International Arbejdskraft og EU-ophold
Emne: j.nr. 2024-17771 Høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelsesloven

Til rette vedkommende

KL har modtaget høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelsesloven (Udvidelse af persongruppen, der har mulighed for at bevare opholdstilladelsen som følge af partnervold m.v., undtagelse af statsudsendte og deres medfølgende familie fra bortfaldsreglerne, kodificering af EU-retspraksis på familiesammenføringsområdet, m.v.) med frist for afgivelse af bemærkninger den 17. februar.

KL har ikke bemærkninger til udkastet til lovforslag.

Med venlig hilsen
Sara Glahder Lindberg

Chefkonsulent
Beskæftigelse, Integration & Socialpolitik

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København

D +45 3370 3149
E SGL@kl.dk

T +45 3370 3370
W kl.dk

**Til Udlændige- og integrationsministeriet d.
17.02.2025**

**Kvinderådets og Søstre mod Vold og Kontrols høringssvar
vedrørende Høring over udkast til forslag til lov om ændring af
udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelsesloven.**

Kvinderådet og Søstre mod Vold og Kontrol takker for muligheden for at afgive høringssvar til forslag til lovforslag om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelsesloven fremsat d. 20.01.2025.

Som en organisation, der arbejder for kvinders rettigheder og ligestilling, ser vi i Kvinderådet det som vores ansvar at anlægge et perspektiv, der primært tager hensyn til kvinders rettigheder i forbindelse med udvidelsen af persongruppen omfattet af voldsbestemmelse, så udlændinge hvis opholdsgrundlag er betinget af samliv med en ægtefælle eller partner, ikke fastholdes i et voldeligt forhold på grund af frygt for at miste opholdstilladelse.

Dette høringssvar er skrevet i samarbejde med, og på vegne af vores voldsfaglige medlemsorganisationer, hvoraf flere indsender egne høringssvar, mens Søstre mod vold og kontrol er medunderskrivere på nærværende høringssvar.

Kvinderådets overordnede bemærkninger

Vi sætter stor pris på regeringens ønske om at tage det videre skridt i forhold til at styrke indsatsen for beskyttelse mod partnervold og partnerdrab, og bakker op om tilstræbelsen om at styrke muligheden for at sikre bevarelsen af en opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager eller studerende eller til en udlandsdanser, som har ophævet samlivet som følge af, at udlændingen selv eller udlændingens barn er blevet udsat for fysisk eller psykisk vold, herunder (negativ) social kontrol.

Samtidig ønsker vi flere oplysninger om den specifikke paragraf og lovgivning, der skal kunne bruges ift. familiesammenførte kvinder og mænd, der udsættes for vold i parforhold. Der er pt. udfordringer ift. paragraffens praktiske anvendelse i lyset af, at det er en meget udsat gruppe, den har til formål at beskytte. Målgruppen kan have manglende tillid til systemet, systemangst, og/eller være isoleret fra samfundet og arbejdsmarkedet af den voldelige partner, og der er derfor behov for mere viden om, hvordan lovgivningen konkret vil tilgodese denne målgruppe.

I det følgende nævnes vores konkrete bemærkninger til lovforslaget.

Kravet om dokumentation, årsagssammenhæng og oplysningspligt

Kvinderådet finder det problematisk, at det pålægges kvinderne selv at indsamle beviser, da det stiller urimelige og urealistiske krav til kvinder i sårbare livssituationer, der ofte ikke er bekendt med eller har tillid til rettigheder og myndigheder. En kvinde, der som et led i voldsudøvelsen lever isoleret eller egentlig indespærret, vil have vanskeligt ved at kunne fremskaffe dokumentation for volden i form af skadestuerapport, lægeerklæring, politianmeldelse eller lignende.

I tilfælde hvor der er tale om psykisk partnervold, forekommer kravet ligeledes urimeligt. Psykisk vold er en voldsform, der per definition er svær at bevise grundet dens (ofte) subtile karakter. Særligt migrant kvinder kan desuden opleve at være i en underlegen position i et voldeligt parhold, både socialt og økonomisk, hvorfor det kan være endnu svære og risikabelt at søge hjælp fra myndighederne¹.

Kravet om årsagssammenhæng – det vil sige, at volden er årsag til ægteskabets eller samlivets ophør – udfordres af det faktum, at kvinden kan have levet med volden i årevis og reelt ikke have haft andre valg, før omstændighederne har muliggjort, at hun kunne handle.

Kvinderådet anbefaler derfor, at vi i Danmark lader os inspirere af Norge, som anvender interview af kvinderne som bevismateriale²³.

- Den voldsudsatte kvinde står med en tung bevisbyrde, som hun skal løfte. Derfor ser vi, at myndighederne bør lempe beviskravene og lægge kvindens forklaring om vold i hjemmet til grund, medmindre der er klare grunde til at antage, at forklaringen er utroværdig.
- I Norge har man valgt at lægge kvindens forklaring om vold i hjemmet til grund, medmindre der er klare grunde til at antage, at forklaringen er utroværdig. Der henvises i den sammenhæng til, at mange af de kvinder, som søger om ophold efter mishandlingsbestemmelsen, hverken har opsøgt krisecentre eller anmeldt forholdet til politiet, samt at dette ikke

¹ VIVE (2022). *Having the lower hand investigating interaction in the life course narratives of immigrant women exposed to partner abuse*.

² Institut for Menneskerettigheder (2023). Udenlandske Kvinder fastholdes i voldelige ægteskaber.

³ Ot.prp. nr. 75 (2006–2007) om lov om utlendingers adgang til riket og deres ophold her (utlendingsloven). s.231-34.

er særegent for udenlandske kvinder, men et velkendt fænomen fra generelle undersøgelser om vold i nære relationer.

- I Norge gælder det, at en udlænding kan søge og opnå opholdstilladelse på selvstændigt grundlag, hvis ægteskabet eller samlivet ophører, og der er grund til at antage, at udlændingen eller eventuelle børn er blevet mishandlet af manden eller af andre medlemmer af husstanden eller svigerfamilien.

Den voldsudsattes vilje til at lade sig integrere i det danske samfund

Kvinderådet er stærkt bekymrede over kravet om at en voldsudsat kvinde i et voldeligt forhold skal have udvist vilje og evne til at lade sig integrere. Vi anbefaler, at kravet om vurdering af kvindens evne og vilje til integration bør fjernes, da det er et urimeligt krav at stille til personer, som har været udsat for partnervold.

Det vidner om en manglende forståelse fra myndigheders side og manglende på viden om vold. Voldsfaglige aktører og vidensgrundlaget på området peger netop på, at det kan være svært at bryde med volden og at vise vilje til 'integration' såsom at søge job og deltage i det lokale foreningsliv, hvis man lever i et voldeligt forhold, hvor partneren netop tilstræber isolation.

Selvforsørgelseskravet efter fem år

Kvinderådet er bekymrede for kravet om selvforsørgelse efter fem år og henviser til praksiserfaring og viden fra vores voldsfaglige medlemmer. Her peges der på, at voldsudsatte kvinder ofte primært har fokus på børnene og sætter sig selv til side i perioden efter det voldelige forhold. Yderligere har kvinderne ofte psykiske belastninger som følge af at være i et forhold med isolation og vold såsom f.eks. PTSD, angst og depression. Derfor kan processen mod selvforsørgelse for nogen være længere end fem år.

Kvinderådets anbefaling af hensyn til beskyttelse af både kvinderne og børnene er således, at det skal være baseret på konkrete og individuelle vurderinger fremfor et generelt fem års krav. Kun sådan kan vi reelt sikre beskyttelse af ofre for partnervold, som ofte lever med alvorlige følger af volden både på kort og længere sigt.

Internationale forpligtelser i forbindelse med hjemsendelse

Kvinderådet vil desuden fremhæve gældende lov om tilknytning jf. §26 og Danmarks internationale forpligtelser. Jf. §31 i udlændingeloven om at personer ikke må udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvor

udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land. Dette afspejler også i den europæiske menneskerettighedskonvention artikel 3.

På den baggrund anbefaler vi en fremhævelse af kravet om, at en vurdering af inddragelse af opholdstilladelse altid bør bygge på en helhedsvurdering af kvindens risiko for videre udsættelse for vold, drab eller fængsling i hjemlandet, hvis hun sendes hjem som fraskilt. Dette kræver en grundig risikovurdering ift. den vold, hun er blevet udsat for i Danmark samt en vurdering af de familiemæssige (og statslige i øvrigt) forhold i hjemlandet. Kvinderådet mener ligesom vores medlemsorganisationer, at dette bør fremgå særskilt i forbindelse med beskrivelsen af de internationale forpligtelser i loven.

Med venlig hilsen

Direktør Helene Forsberg på vegne af Kvinderådet og Søstre mod Vold og Kontrol

17. februar 2025

Udlændinge- og integrationsministeriet
Att: International Arbejdskraft og EU-ophold
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Svar på høring om udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelsesloven

Udlændinge- og Integrationsministeriet har bedt om KVINFOs eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelsesloven (Udvidelse af persongruppen, der har mulighed for at bevare opholdstilladelsen som følge af partnervold m.v., undtagelse af statsudsendte og deres medfølgende familie fra bortfaldsreglerne, kodificering af EU-retspraksis på familiesammenførings-området m.v.).

KVINFO takker for muligheden for at afgive høringssvar til det fremsatte lovforslag om udvidelsen af persongruppen, der har mulighed for at bevare opholdstilladelsen som følge af partnervold eller partnerens død. KVINFO understøtter intentionen om at sikre bedre beskyttelse af ofre for vold i nære relationer, herunder negativ social kontrol, og som risikerer at blive fastholdt i voldelige forhold af frygt for at miste deres opholdstilladelse.

KVINFOs generelle bemærkninger

Forslag om udvidelse af persongruppen, der har mulighed for at bevare opholdstilladelsen som følge af partnervold eller partnerens død.

KVINFO har længe anbefalet regeringen at udvide persongruppen, der har mulighed for at bevare opholdstilladelse som følge af partnervold. KVINFO bemærker med tilfredshed, at denne nu udvides til også at omfatte medfølgende familiemedlem. På denne måde gives blandt andre medfølgende ægtefæller lige vilkår som sammenførte ægtefæller.

KVINFO bemærker ligeledes, at det er hensigtsmæssigt at tage hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede, fordi den herboende ægtefælle eller samlever, som udlændingen har opholdstilladelse på baggrund af, afgår ved døden.

Derudover er KVINFO positive over, at det i udlændingelovens § 19, stk. 7 nu tydeliggøres, at bestemmelsen også omfatter negativ social kontrol. Dette kan hjælpe ofre for negativ social kontrol til at bryde med volden og er på linje med KVINFOs anbefalinger.

I forlængelse af dette anbefaler KVINFO, at regeringen udbreder en anvendelsesorienteret socialfaglig definition på negativ social kontrol med henblik på at give et fælles sprog til fagfolk

KVINFO
CHRISTIANS BRYGGE 3
1219 KØBENHAVN K
TEL +45 33 13 50 88
kvinfo@kvinfo.dk
www.kvinfo.dk

CVR.NR.: 12919247
EAN NR.: 5798009814371

på området og gøre det nemmere at kategorisere sager og monitorere udviklingen. Definitionen bør have et intersektionelt perspektiv og betone den kollektive udøvelse, som adskiller negativ social kontrol fra andre former for vold.

KVINFO har tidligere anbefalet regeringen, at udlændingelovens § 19, stk. 7 ændres, så voldsudsatte, der er i Danmark i kraft af deres partners opholdstilladelse, får lettere adgang til at opnå egen opholdstilladelse, når de forlader den voldelige partner.

KVINFO bemærker, at der med lovforslaget tages et skridt i den rigtige retning. Med lovforslaget vil vurderingen af årsagssammenhængen for samleversnes brud fremadrettet skulle gælde en formodning om frem for dokumentation af, at det er overgreb, misbrug eller anden overlast, herunder negativ social kontrol, der er årsag til samlivsophævelsen. Hertil vil udlændingemyndighederne fremadrettet kun foretage nærmere vurdering af årsagssammenhængen, hvis konkrete holdepunkter i sagen peger på, at samliv er ophørt på grund af andet end vold.

KVINFO anbefaler, at kravet om, at fjerne vurderingen af årsagssammenhængen fjernes helt, således at det bliver tilstrækkeligt at dokumentere volden.

Ligeledes anbefaler KVINFO at bestemmelserne om, hvorvidt udlændingen har udvist vilje og evne til at lade sig integrere i det danske samfund, samtidig bør præciseres. KVINFO konkluderer i en omfattende [analyse](#), at de grupper borgere i Danmark, som anses for mest udsat eller i størst risiko for negativ social kontrol er voksne familiesammenførte kvinder, som for nylig er kommet til landet, eller som har levet isoleret i landet i en årrække, og som er langtidsledige. Ofre for negativ social kontrol kan have begrænsede muligheder for at vise vilje til integration.

KVINFO mener, at det skal præciseres i lovens bemærkninger, at det ikke skal lægges ofret til last, hvis man som følge af volden har været isoleret og ikke haft mulighed for at udvise "vilje og evne til at lade sig integrere i det danske samfund".

Krav om selvforsørgelse

Med lovforslaget foreslås det, at en opholdstilladelse, bevaret på grund af vold, efter fem år kan blive inddraget, såfremt udlændingen modtager for eksempel kontanthjælp. Der stilles ikke krav om selvforsørgelse over for udlændinge, der i dag bevarer opholdstilladelsen under henvisning til udlændingelovens § 19, stk. 7.

KVINFO er enige med regeringen i, at denne gruppe særligt udsatte udlændinge har brug for mere tid til at komme på fode igen.

KVINFO mener ikke, at kravet om selvforsørgelse er hensigtsmæssigt i formålet med den særlige adgang til at bevare en opholdstilladelse på grund af vold.

KVINFO
CHRISTIANS BRYGGE 3
1219 KØBENHAVN K
TEL +45 33 13 50 88
kvinfo@kvinfo.dk
www.kvinfo.dk

CVR.NR.: 12919247
EAN NR.: 5798009814371

Negativ social kontrol og andre former for vold kan være barrierer for beskæftigelse, og det kan tage lang tid at bryde med volden. KVINFO mener, at regeringen bør sikre helhedsorienterede beskæftigelsesindsatser, der tager udgangspunkt i den enkelte kvindes situation og støtter hende i at overvinde barrierer for beskæftigelse. KVINFOs yderligere anbefalinger til beskæftigelsesrettede indsatser mod negativ social kontrol, kan læses [her](#).

Venlig hilsen

Julie Martin Legêne
Politisk konsulent

KVINFO
CHRISTIANS BRYGGE 3
1219 KØBENHAVN K
TEL +45 33 13 50 88
kvinfo@kvinfo.dk
www.kvinfo.dk

CVR.NR.: 12919247
EAN NR.: 5798009814371

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Præsidenten
Domhuset, Nytorv 25
1450 København K.
Tlf. 99 68 70 15
CVR 21 65 95 09
adm.kbh@domstol.dk
J.nr. 25/02025

Den 10. februar 2025

Ved mail af 20. januar 2025 har Udlændinge- og Integrationsministeriet anmodet om eventuelle bemærkninger over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelsesloven (Udvidelse af persongruppen, der har mulighed for at bevare opholdstilladelsen som følge af partnervold m.v., undtagelse af statsudsendte og deres medfølgende familie fra bortfaldsreglerne, kodificering af EU-retspraksis på familiesammenførsningsområdet, m.v.).

Jeg skal i den anledning på byretspræsidenternes vegne oplyse, at byretterne ikke har bemærkninger til udkastet.

Der henvises til J.nr. 2024-17771.

Med venlig hilsen

Nikolaj Aarø-Hansen

Dato: 17. februar 2025
Sagsnr. 2024 – 17771
Til: Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelsesloven (Udvidelse af persongruppen, der har mulighed for at bevare opholdstilladelsen som følge af partnervold m.v., undtagelse af statsudsendte og deres medfølgende familie fra bortfaldsreglerne, kodificering af EU-retspraksis på familiesammenføringsområdet, m.v.)

Udlændinge- og Integrationsministeriet har d. 20. januar 2025 sendt høringen ” Høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelsesloven (Udvidelse af persongruppen, der har mulighed for at bevare opholdstilladelsen som følge af partnervold m.v., undtagelse af statsudsendte og deres medfølgende familie fra bortfaldsreglerne, kodificering af EU-retspraksis på familiesammenføringsområdet, m.v.)”. Landsorganisationen af kvindekrisecentre (LOKK) takker for muligheden for at afgive høringssvar.

Bemærkninger

Kvinder med afledt ret til ophold, der udsættes for partnervold, står ofte i en situation, hvor frykten for at miste deres opholdstilladelse tvinger dem til at forblive i voldelige forhold. For disse kvinder er risikoen ved at forlade forholdet ikke kun social og økonomisk, men også juridisk – en hjemsendelse kan have massive konsekvenser, både for dem selv og deres børn. Mange af disse kvinder oplever at blive isoleret, hvilket begrænser deres muligheder for at integrere sig og skabe et selvstændigt liv i Danmark.

Derfor hilser vi det velkomment, at ministeriet nu foreslår at udvide persongruppen, der har mulighed for at opnå et selvstændigt opholdsgrundlag efter en samlivsophævelse, som følge af vold som følge af vold i nære relationer. Det er en vigtig forbedring af voldsudsattes rettigheder, som vi i LOKK – sammen med andre voldsfaglige aktører – længe har arbejdet for.

I LOKK hilser vi det velkomment, at man anerkender en *formodning* om, at vold er årsagen til samlivsophør. Fra praksis ved vi, at vold eskalerer over tid. Gennem manipulation og trusler skaber voldsudøveren ofte en afhængighed, der gør det svært at bryde ud. Mange voldsudsatte tvivler på deres egne oplevelser, føler skam og frygter konsekvenserne af at forlade forholdet – både følelsesmæssigt, økonomisk og sikkerhedsmæssigt. Denne komplekse dynamik gør det vanskeligt at bevise en direkte årsagssammenhæng mellem

vold og samlivsophør, og vi ser det derfor som en vigtig anerkendelse, at en *formodning* godtages.

Man kunne dog med fordel have hentet inspiration fra Norge, hvor der i højere grad lægges vægt på den voldsudsattes forklaring. Her lægges voldsudsattes beretning om vold i nære relationer til grund, medmindre der er klare grunde til at anse den for utroværdig. Denne tilgang anerkender de komplekse dynamikker i voldelige relationer.

En lempelse af kravene, så kvindens forklaring tillægges større vægt, ville sikre bedre beskyttelse af voldsudsatte, der på grund af isolation og manglende systemkendskab har svært ved at dokumentere deres situation. Dette ville ikke blot øge retssikkerheden, men også sikre, at lovgivningen faktisk kan anvendes i praksis af de kvinder, den er tiltænkt at beskytte.

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

København den 20. januar 2025

Uopfordret høringssvar med bemærkninger til underlødigt udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelsesloven (Udvidelse af persongruppen, der har mulighed for at bevare opholdstilladelsen som følge af partnervold m.v., undtagelse af statsudsendte og deres medfølgende familie fra bortfaldsreglerne, kodificering af EU-retspraksis på familiesammenføringsområdet, m.v.)

2024 - 17771

Det følger af ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning i 2.1.2.1., at regeringen vil udvide persongruppen af fremmede omfattet af voldsbestemmelsen, så fremmede, hvis opholdsgrundlag er betinget af samliv med en ægtefælle eller partner, ikke fastholdes i et påstået "voldeligt forhold" på grund af angivet frygt for at miste en opholdstilladelse.

Det er imidlertid ikke et krav efter den foreslåede ordning til nr. 20, at der foreligger en domfældelse, eller at påståede overgreb og social kontrol er anmeldt til politiet.

Det er helt afgørende i et retssamfund og i bekæmpelsen af parallelsamfund og social kontrol, at vold, overgreb og andre strafbare forhold anmeldes til politiet.

Lovforslaget bør indeholde et klart krav om, at påstande om vold, social kontrol og andre strafbare forhold er anmeldt til politiet.

Med venlig hilsen

Peter Jensen

Høringssvar fra foreningen **Refugees Welcome**

Vedr. lovkast om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelsesloven:

Udvidelse af persongruppen, der har mulighed for at bevare opholdstilladelsen som følge af partnervold m.v.

Høringsfrist 17. februar 2025

Refugees Welcome takker for opfordringen til at afgive høringssvar til lovforslaget.

Lovforslaget indeholder en række ændringer på forskellige områder, men vi har valgt kun at forholde os til ændringen af **Udlændingelovens §19 stk 7 om** bibeholdelse af opholdstilladelse efter samlivsophør for familiesammenførte, som har været udsat for partnervold, og de ændringer, som er relateret til dette.

Nuværende praksis for at opfylde kravene i bestemmelsen

Som voldsramt skal man opfylde tre betingelser for at beholde sin opholdstilladelse efter at samlivet med partneren er ophørt. De er alle tre problematiske, og lovforslaget forholder sig kun til det ene af de tre krav: Hvorvidt man kan godtgøre, at samlivsophøret er sket som følge af volden. Her vil man fremover som udgangspunkt lægge til grund, at volden var årsagen, hvis volden i øvrigt er dokumenteret efter praksis – hvilket udgør det andet krav.

Men kravet om at dokumentere volden er også vanskeligt for netop den gruppe kvinder, som oftest er udsat for vold. De er som regel uden gode danskundskaber, uden et stærkt netværk i Danmark og uden kendskab til egne rettigheder samt samfundets indretning generelt. Det betyder, at de ikke er klar over, at der skal tages billeder, at sagen skal anmeldes til politiet, og at de kan tale med deres læge eller en rådgiver om volden. I de familiesammenførte par er kvinden ofte afhængig af mandens hjælp som tolk og/eller chauffør, når hun tager til lægen eller møder med det offentlige.

Det tredje krav er også en hindring, og i sig selv udtryk for en manglende forståelse for den situation, som kvinde typisk befinder sig i. Det består i at man skal have udvist tilstrækkelig "vilje og evne til integration". Hvordan skal en kvinde opfylde det krav, hvis hun reelt har været isoleret fra omverden i sit hjem og overvåget af ægtefælle og eventuelt andre familiemedlemmer? Isolation, kontrol og umyndiggørelse er ofte en del af undertrykkelsen i voldelige parforhold.

Vi hilser forslaget til ændring velkomment, men efterlyser, at man samtidig tager fat i de to andre krav. Ifølge flere undersøgelser og rapporter, hvor især Institut for Menneskerettigheders rapport fra 2023¹ skal fremhæves, har mange voldsofre svært ved at leve op til alle tre krav, men især bevisbyrden for at dokumentere volden er svær at løfte. En af de netop udsendte anbefalinger fra regeringens Kommissionen for den glemte kvindekamp² går netop på at "justere dokumentationskravene".

¹ <https://menneskeret.dk/files/media/document/Udenlandske%20kvinder%20fastholdt%20i%20volde- lige%20%C3%A6gteskaber%2C%20Institut%20for%20Menneskerettigheder%2C%20oktober%202023.pdf>

² <https://denglemtekvindekamp.dk/media/smoflydk/anbefalinger-kommissionen-for-den-glemte-kvindekamp.pdf>

Refugees Welcome har også selv beskrevet problemet i vores rapport ”De ved ikke, hvor meget stress, vi har” fra 2023³ og i den efterfølgende høring på Christiansborg i 2024. Vores erfaring, både gennem vores mangeårige juridiske rådgivning og gennem interviews til rapporten er, at mange kvinder bliver i voldelige ægteskaber, enten fordi de ikke kender deres rettigheder og muligheder, eller fordi de ikke kan leve op til kravene i lovgivningen. Vores anbefaling er, at man i langt højere grad sikrer kvinders eget opholdsgrundlag, så færre er afhængige af deres mand eller deres barn for at kunne være i Danmark.

I vores rapport har vi bl.a. en case, hvor en kvinde har fået afslag efter §19 stk 7 fordi det var hendes voldelige mand, der havde begæret skilsmisse og ikke hende selv – et andet aspekt, som loven ikke tager højde for. Samlivet skal ophøre på offerets initiativ, og dermed kan voldsudøveren stadig true med skilsmisse.

Nyt krav om selvforsørgelse efter 5 år

Indledningsvis undrer vi os over, at man vil stille et krav til denne sårbare gruppe, som ikke stilles til andre – f.eks. en person, som bevarer sin opholdstilladelse pga. stærk familiemæssig tilknytning.

Som beskrevet ovenfor, er en del af mønsteret i de voldelige ægteskaber ofte at isolere offeret og fratage hende muligheden for at lære dansk, forsørge sig selv og opbygge sit eget netværk. Logisk nok vil hun derfor være bagud på point i forhold til at kunne blive selvforsørgende. Volden kan desuden have langvarige mentale effekter, som kan gøre det svært at koncentrere sig, lære nyt og tro på egne evner og muligheder. Der er derfor oftest brug for en særlig indsats for at få disse kvinder gjort selvforsørgende, og i nogle tilfælde vil det ikke lykkes.

5 år vil ikke altid være tilstrækkeligt lang tid til at komme i arbejde, og uddannelse bør desuden tælle med, eftersom forskningen viser, at uddannelse er den sikreste vej til en stabil og langvarig tilknytning til arbejdsmarkedet. Kvinder har generelt en lavere tilknytning til arbejdsmarkedet end mænd, og det gælder i endnu højere grad for kvinder, som er født og opvokset udenfor EU. Arbejdsmarkedet indeholder en række veldokumenterede barrierer⁴ for disse kvinder, som bør afhjælpes inden man opsætter et rigtigt krav til dem. Der bør derfor ikke være et krav om selvforsørgelse efter 5 år, men tværtimod et særligt krav til kommunen om støttetilbud og uddannelsesplan for denne gruppe.

Med venlig hilsen

Refugees Welcome

Nørre Allé 7, 2200 Kbh N

refugeeswelcome.dk / kontakt@refugeeswelcome.dk

³ https://refugeeswelcome.dk/media/1299/de-ved-ikke_web.pdf

⁴ <https://kvinfol.dk/wp-content/uploads/2021/12/Barrierer-for-kvinder-med-indvandrere-og-flygtningebaggrund-paa-det-danske-arbejdsmarked.pdf>

SOS Racisme, Danmark
 Nørre Allé 7
 2200 København N.
sos@sosracisme.dk
www.sosracisme.dk

16. februar 2025

Høringssvar fra SOS Racisme på:

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelsesloven (Udvidelse af persongruppen, der har mulighed for at bevare opholdstilladelsen som følge af partnervold m.v., undtagelse af statsudsendte og deres medfølgende familie fra bortfaldsreglerne, kodificering af EU-retspraksis på familiesammenføringsområdet, m.v.), med svarfrist 17. februar kl. 10.

Til Udlændinge- og Integrationsministeriet,
 att. emsol@uim.dk; ia-er@uim.dk; uim@uim.dk;

SOS Racisme takker for at have fået lovforslagene til høring. Vi har kun positive kommentarer til lovforslagets dele om:

1. **Bedre muligheder for at få opholdstilladelse for en ægtefælle/partner, hvor parforholdet er ophørt enten på grund af fysisk eller psykisk vold eller negativ social kontrol. eller på grund af ægtefællens død. der har været udsat for fysisk eller psykisk vold eller negativ social kontrol eller er blevet enke/enkemand efter ægtefællens død.**
2. **At man i mange tilfælde vil kunne være undtaget fra opholdskrav i Danmark i ikke kun 6 mdr., men op til 12 måneder og beholde opholdstilladelsen. Og at udsendte for den danske stat i nogle tilfælde vil kunne være udsendt i op til 4 år uden en bopælsadresse i Danmark.**
3. **Mulighed for familiesammenføring udover ved de specielle danske familiesammenføringsregler i særlige tilfælde hvor to ægtefæller er afhængige af hinanden, og hvor ægtefællen ellers er nødt til at rejse uden for EU.**

SOS Racisme er glad for lovforslaget, og finder, at regeringen har lyttet til meget af den kritik, som bl.a. Institut for Menneskerettigheder og andre NGO'er har fremsat om, at kravene til dokumentation af vold har været for store; hvilket har forhindret en ønsket skilsmisse. Og det har medført af – oftest kvinden – og eventuelle børn - har måttet forblive i et voldeligt ægteskab og ikke har kunnet slippe væk fra volden.

Vi har været kritiske over for, at voldsudsatte ægtefæller, der flyttede fra ægteskabet, ofte fik ophævet deres opholdstilladelse og måtte rejse tilbage til oprindelseslandet, hvor de kunne være udsat for trusler, vold, æresdrab eller evt. blive frosset ude af deres familie og samfundet.

Vi er især glade for de mere lempelige krav til dokumentation af volden i. f. t., at partneren eller ægtefællen og tilsvarende et evt. barn fortsat kan blive i Danmark. Og at der ikke nødvendigvis kræves, at ægtefællen er dømt for volden, den skal blot være godtgjort af den voldsudsatte.

Hvad angår bortfald af opholdstilladelse ved en ægtefælles/partners død, har vi altid syntes, at det har været ekstremt hårdt og uretfærdigt at den overlevende ægtefælle ikke kun skulle miste sin mand eller hustru og evt. blive eneforsørger, men også skulle rejse til hjemlandet hurtigst muligt, medmindre der var mindreårige børn i en bestemt alder, hun/han kunne blive familiesammenført til. Vi kender eksempler på folk, der har skullet opholde sig på udrejsecentre i flere år, fordi deres ægtefælle døde, og de ikke turde tage tilbage til oprindelseslandet.

Vi er også glade for, at der i begge tilfælde tages hensyn til enken eller enkemanden og den voldsudsatte ægtefælle, og det accepteres, at vedkommende måske ikke kan blive helt selvforsørgende lige nu, men bør blive det inden fem år – eller vedkommende skal have fået permanent opholdstilladelse inden de fem år er gået – det sidste kan dog være svært at opnå.

Vi synes også det er positivt, at Danmark vil kodificere TEUF artikel 20 – altså indføre traktatbestemmelsen i Opholdsdirektivet i dansk lov og behandle danske statsborgere og deres familie lige så godt som andre EU-borgere. Spørgsmålet er, om man ikke helt skulle af med de meget specielle og vidtgående regler for familiesammenføring, vi har i Danmark?

Normalt vil man i EU mene, at en familie bestående af en dansk ægtefælle og en ægtefælle fra et tredjeland, der er gift af egen fri vilje, burde kunne slå sig ned i det af de to hjemlande, de synes bedst om. Og det er det, vi skal stræbe henimod igen: at anerkende, at borgerne selv må bestemme, hvem de vil gifte sig med, når ægteskabet er indgået frivilligt med begges accept, og i hvilket af de to lande – eller evt. i et tredje EU-land – de vil bo – så længe de bare kan forsørge sig selv.

Generelt mener vi at grundlæggende rettigheder skal gælde for alle. Og vi håber at disse lovændringer også vil komme til at gælde for flygtninge og familiesammenførte til flygtninge.

Den foreslåede ordning indebærer, at udlændinge, der bevarer opholdstilladelsen pga. udsættelse for vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever afgår ved døden, vil have en periode på 5 år til at komme på fode igen, inden der vil blive stillet krav om 100% selvforsørgelse. SOS Racisme siger også tak for disse pæne ord om det i lovforslaget:

”Det er regeringens opfattelse, at der er behov for at fastsætte særlige regler om, hvordan forsørgelseskravet skal gælde for udlændinge, der bevarer opholdstilladelsen pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden”. Og:
 ”Regeringen finder således på den ene side, at alle i Danmark, der kan, skal arbejde og forsørge sig selv. Det er både rimeligt for samfundet og værdigt for den enkelte. Det enkelte menneske bør mødes med tillid og en forventning om, at man ønsker at forsørge sig selv og at være en integreret del af det danske samfund. Det skylder man det enkelte menneske, uanset den baggrund som vedkommende har. Det gælder også de udlændinge, der bevarer opholdstilladelsen pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden.

På den anden side finder regeringen, at det med henblik på at understøtte formålet med den særlige adgang til at bevare en opholdstilladelse pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, er nødvendigt, at de pågældende udlændinge får en periode til at komme på fode igen, inden der vil blive stillet krav om selvforsørgelse”.

SOS Racisme kan ligeledes tilslutte sig at ophold i udlandet uden bevarelse af en boligadresse i Danmark kan forlænges til 12 måneder, og fx ved udsendelse af statsansatte personer, gift med en borger fra et tredjeland, skulle det kunne udstrækkes til 4 år.

Så selv om vi i 24 år næsten udelukkende har set strammer-lovforslag og symbolpolitiske lovforslag på udlændingområdet, er her et forslag, der vil kunne betyde meget for udlændinge i sårbare situationer. Hermed er der taget livtag med nogle af de skøreste paragraffer i dansk udlændingelovgivning, som ofte har givet store overskrifter i aviserne. SOS Racisme håber, at den nye lovgivning kommer til at gavne de voldsudsatte kvinder og mænd, og også vil være til gavn for de ægtefæller og deres børn, der har mistet deres kære!

Med venlig hilsen

For SOS Racisme,
Anne Nielsen, Talsperson

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt via e-mail til emsol@uim.dk og ia-eu@uim.dk

Dato: 12. februar 2025
Sagsnummer: 25/024810
Sagsbehandler: cijo

Høringssvar vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelsesloven (Udvidelse af persongruppen, der har mulighed for at bevare opholdstilladelsen som følge af partnervold m.v., undtagelse af statsudsendte og deres medfølgende familie fra bortfaldsreglerne, kodificering af EU-retspraksis på familiesammenføringsområdet, m.v.).

Udlændingenævnet er ved e-mail af 20. januar 2025 anmodet om eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelsesloven (Udvidelse af persongruppen, der har mulighed for at bevare opholdstilladelsen som følge af partnervold m.v., undtagelse af statsudsendte og deres medfølgende familie fra bortfaldsreglerne, kodificering af EU-retspraksis på familiesammenføringsområdet, m.v.).

Udlændingenævnet skal i den anledning afgive følgende høringssvar:

1. Ad henvisning til EU-opholdsbekendtgørelsen i udkastets § 1, nr. 21

I udkastets § 1, nr. 21, foreslås nye punktummer til udlændingelovens § 19, stk. 7, og der er i det foreslåede 4. pkt. benyttet følgende formulering: ”3. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3.”

Det er Udlændingenævnets umiddelbare vurdering, at den foreslåede henvisning til ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3, begrænser anvendelsen af § 19, stk. 7, 3. pkt., til sager, hvori en udlænding er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c som følge af ophør af en opholdsret, der allerede var bevaret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 17, stk. 2, nr. 3. Dette betyder efter Udlændingenævnets vurdering, at sager, hvori en udlænding er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c som følge af ophør af en opholdsret som medfølgende familiemedlem efter EU-opholdsbekendtgørelsens §§ 10-15, fordi udlændingen ikke opfyldte betingelsen i § 17, stk. 3, for bevarelse efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 17, stk. 2, nr. 3, ikke vil være omfattet.

2. Ad udkastets § 4 om overgangsbestemmelser

Udlændingenævnet bemærker, at det fremgår af udkastets § 4, stk. 5, at sager, som er verserende i Udlændingenævnet ved lovens ikrafttræden, og som omhandler klage over afgørelser, hvor Styrelsen for International Rekruttering og Integration (SIRI) under henvisning til manglende samliv har inddraget eller nægtet at forlænge en opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, og som indeholder oplysninger om, at udlændingen eller udlændingens barn har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, her i landet, eller at den herboende ægtefælle eller samlever er afdøet ved døden, sendes tilbage til styrelsen med anmodning om, at styrelsen tager stilling til, om opholdstilladelsen kan bevares efter udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., som ændret ved denne lovs § 1, nr. 20, 22 og 25.

Det fremgår videre af bemærkningerne til § 4, at SIRI i perioden fra lovforslagets fremsættelse og til lovens forventede ikrafttræden tilrettelægger behandlingen af verserende sager om inddragelse og nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 og 2, og § 9 n, stk. 1, således, at udlændinge får mulighed for at bevare opholdstilladelsen efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19, stk. 8, 1. pkt., jf. § 1, nr. 20 og 22, eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., jf. § 1, nr. 25. Dette gælder dog kun i sager, hvor der er oplysninger om, at udlændingen eller udlændingens barn har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, her i landet, eller at den herboende ægtefælle eller samlever er afdøet ved døden.

Udlændingenævnet agter på den baggrund i perioden fra lovforslagets fremsættelse og til lovens forventede ikrafttræden at stille verserende sager om inddragelse og nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 og 2, og § 9 n, stk. 1, som indeholder oplysninger om, at udlændingen eller udlændingens barn kan have været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, her i landet, eller at den herboende ægtefælle eller samlever er afdøet ved døden, i bero, medmindre afgørelsen skal omgøres eller hjemvises af andre grunde. Formålet hermed vil være at sikre ligebehandling i forhold til udlændinge, der har en sag under behandling i SIRI og i Udlændingenævnet på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse. Når loven træder i kraft, vil Udlændingenævnet i overensstemmelse med det anførte sende sagerne retur til SIRI, således at sagerne kan blive behandlet efter de nye regler.

Der henvises til Udlænde- og Integrationsministeriets j. nr. 2024-17771.

Anders Raagaard
formand

Vestre Landsret Præsidenten

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

24. januar 2025

J.nr.: 25/02430-2

Sendt pr. mail til emsol@uim.dk og iaeu@uim.dk

Sagsbehandler: Lars B Olesen

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ved brev af 20. januar 2025 (sagsnr. 2024-17771) anmodet om eventuelle bemærkninger til lovudkast om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelsesloven (Udvidelse af persongruppen, der har mulighed for at bevare opholdstilladelsen som følge af partnervold m.v., undtagelse af statsudsendte og deres medfølgende familie fra bortfaldsreglerne, kodificering af EU-retspraksis på familiesammenføringsområdet, m.v.).

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke ønsker at udtale sig om udkastet.

Med venlig hilsen

Jens Røn

Østre Landsret
Præsidenten

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Sendt pr. mail til emsol@uim.dk og ia-eu@uim.dk

23. januar 2025

J.nr.: 25/02166-2

Sagsbehandler: CRJ

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ved brev af 20. januar 2025 (sagsnr. 2024-17771) anmodet om eventuelle bemærkninger til lovudkast om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelsesloven (Udvidelse af persongruppen, der har mulighed for at bevare opholdstilladelsen som følge af partnervold m.v., undtagelse af statsudsendte og deres medfølgende familie fra bortfaldsreglerne, kodificering af EU-retspraksis på familiesammenføringsområdet, m.v.).

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke ønsker at udtale sig om udkastet.

Med venlig hilsen

Carsten Kristian Volmer